

Agenter for Historien

Leder fra LaRouchePAC, 8. oktober, 2016 – Den 1. december, 1998, udtalte José López Portillo, tidligere præsident for Republikken Mexico, »Det er nu nødvendigt for verden, at den lytter til de vise ord fra Lyndon LaRouche«.

Denne advarsel, denne formaning, lyder med større skarphed og presserende nødvendighed i dag, end da den blev udtalt.

I takt med, at begivenhederne udfolder sig, med advarsler fra mange sider og fra flere personer om et umiddelbart forestående finanskrak, er det af yderste vigtighed, at vi alle lytter til de »vise ord« fra Lyndon LaRouche. Det skal i sandhed siges, at ingen af de transatlantiske spillere i feltet, selv blandt de mere indsigtsfulde, har fremlagt forslag, der indikerer, at de ved, hvad det er, der må gøres. Deres intellekt opererer inden for et kassesystem, og deres løsninger er i heldigste fald blot brudstykker; i værste fald er de latterlige.

Det er vores mission at repræsentere den højeste standard og at kæmpe, ud fra et historisk standpunkt, samt som allierede og venner af Lyndon LaRouche, for LaRouches politik. Vi bør ikke være fortalere for, og kæmpe for, mindre end dette.

Under en diskussion med LPAC's Policy Committee (Komité for Politisk Strategi) og andre, den 7. oktober, sagde LaRouche det følgende:

Det eneste, I behøver at gøre, er at tage mine love, som jeg har fremlagt. Disse love, mine love, definerer nøjagtigt dét, der løser problemet, ved at skabe en standard, gennem hvilken kredit defineres. Dette blev udviklet af USA's finansminister (Alexander Hamilton). Det er den eneste måde, hvorpå det vil virke ...

Mine nationale love. Hvis love var det? Ikke mine. Det var

mig, der fastlagde standarden for det, og de gjorde ikke meget ved det. Det eneste, I derfor behøver at gøre, er at satse på et internationalt program baseret på dette princip, det samme princip, og I må få nationernes befolkninger til at arbejde sammen for at forstå, hvilken form for handling, dette er. I skal bare læse (Hamiltons) skrifter om lov. Han skrev lovene. De står skrevet dér. Men det gør folk ikke. De taler om noget andet. Derfor forstår de ikke, hvad det er, der skaber historie, hvad det er, der får historien til at virke. Jeg gjorde det, at jeg faktisk skabte en mekanisme til at definere den måde, hvorpå det oprindelige system var blevet etableret. Af Hamilton. Det er alt, hvad I behøver at gøre ...

I taler om Hamiltons love, og I taler om mine love. Det er, hvad I taler om. Lad være med at skifte emne ... I må skabe en international aftale mellem nationer, mellem et betydeligt antal nationer, og som vil skabe et kreditsystem, et internationalt kreditsystem eller noget tilsvarende dette, og som vil håndtere dette problem. Det taler vi endnu ikke om. Vi må tale om det; vi må tale om Hamiltons arbejde. Vi må have Hamiltons navn med i det, og vi må have mit navn med i det. For det er den eneste måde, hvorpå vi kan få dette her gjort.

Få fat i nogle bøger om Hamiltons økonomi. Det står der alt sammen. Det eneste, jeg gjorde, var at opstille standarder for det, som er i overensstemmelse med det, Hamilton fremlagde. Folk må tage håndbøgerne, Hamiltons optegnelser; læs de ting, som Hamilton sætter som betingelser. Brug det. Gør det! Så kan man gå til forhandlingsbordet og sige, 'Nu kan vi skabe et kreditsystem'. Tag Hamilton, og tag det, jeg har gjort. Læg disse to ting sammen, og så indeholder dette arbejde tilstrækkelig information til nøjagtigt at definere, hvad det er, der må gøres. Det bliver blot ignoreret, fordi folk vil være dumme.

Faren ved blot at citere fra Lyndon LaRouche er, at det, der fremlægges, er et ensidigt argument, hvor LaRouche siger »det følgende«, og ofte responderer medlemmer ved at sige,

»LaRouche siger sådan, men jeg vil gøre noget andet, for jeg ved bedre«. Noget, der er mere praktisk (pragmatisk), mere begrænset. Og en anden dagsorden sættes.

De ovennævnte citater af Lyndon LaRouche er ikke »hans« politik. De må være kursen for vores politik, for os alle. LPAC, EIR, Schiller Instituttet, Manhattan-projektet, og hvert eneste medlem. Vi repræsenterer lederskabet, under Lys direktiver, i denne krise. Det, vi siger; det, vi gør, er afgørende, og vi må handle i overensstemmelse hermed. Vi er agenter for historien, ikke praktiske politikere.

Foto: En statue af Hamilton står i Central Park langs med East Drive og 83. Gade (New York).